MADEN-İŞ

BİRLİKTEN KUVVET DOĞAR

TÜRKİYE MADEN İŞ SENDİKASI YAYIN ORGANI, 15 GÜNDE BİR ÇIKAR   Sayı: 19   1 Aralık 1969

Eğe Sanayi İşçileri HAKLARINI ARIYOR....

SELAM BÜTÜN İŞÇİ KARDEŞLERE EĞE SANAYİ İŞÇİLERİNDEN

Direniş var, direniş var, direniş var
Nerede?
EĞE SANAYİ FABRİKASINDA
Neden? neden? neden?

İnsan durup dururken işi, makinayı bırakıp direnişe geçermi var elbette bir sebebi?

Şimdi efendim! Bu Ege Sanayi fabrikası müdürü Kubilay beyefendi Hüsnü Demirel adında bir işçiden fena halde gocunuyor. Neden mi? Hüsnü Demirel hırsız değil, arzıs değil. Lakin Maden - İş sendikasının lokal başkanı, iki sene boyunca 150 işçiyi sarı sendika Çelik - İş'ten çıkarmış devrimci sendika Maden - İş'e kaydetmiş. İşçilerin akıl hocası, herkesin sevip saydığı bir insan.

Patron içinse Hüsnü Demirel tehlikeli kişi. Patron astığı astık, kestiği kestik olsun, işçiler az ücretle hiç bir hak istemeden köle gibi çalışsın ister düşünür, taşınır.

«Ben şu Hüsnü Demirel ile karısı ve baldızını kıdem tazminatı vermeden işten atarsam hem işçilere bir göz dağı veririm hemde Demirel ailesinden kurtulmuş olurum».

Bir taşla iki kuş vurmaya kararlı geçiyor masasının başına, Hüsnü Demirel karısı Güner Demirel ve baldızı Pakize Pınar işten atılmıştır diyen kâğıda basıyor imzasını.

«Nasıl işten atarsın sorgusuz sualsiz, ne yaptı bu insanlar, makinemi kırdı, bulaşıcı hastalıklarımı var.»

Patron **«Allah allah size hesap vermek zorunda değilim. İş Kanununun 17. maddesi iş veren işçiyi bildirimsiz işten atma hakkına sahiptir der. Ben bu kanuna sırtımı dayadım sizleride işten attım».**

İşte böyle iş kanunu patronu korursa, mahkemeler patronu tutarsa işçilerde haklarını almak için geçerler direnişe. Ve mübarek cuma günü Ege Sanayi işçisinin haklı direnişi başlar.

Patron çok şaşırır **«Canım ne olacak 3 işçi atıldıysa Ahmet gider Mehmet gelir. Siz geçin makinaların başına yoksa hep beraber parasız kalırız, Çoluk, çocuğunuzu aç koyarız.»**

«Ama attın be patron sen aç kalmazsın, depo etmişsindir sırtımızdan biriktirdiklerini».

«Öyle demeyin iflas ederim, şu kadar ton sipariş var».

«Bak bunda haklısın, Biziz çünkü bu makinaları işleyen, demiri döğen, kazan başında 120 derece sıcakta bekleyen, sen ma-

(Devamı S. 8'de)

Neden işçi çocukları okuyamaz

İBRAHİM TÜRK

Emekçi sınıflar, köy emekçileri yani ırgatlar, ortakçılar, yarıcılar ile şehirdeki sanayi, ticaret ve hizmetlerde çalışan kimselerden meydana gelmişlerdir.

Emekçi sınıfların eğitim durumlarını incelemeden bir yönü aydınlatalım:

Sınıfların genişliklerini ortaya koymak için ele aldığımız sayılar tüm ücretlilerin sayılarıdır. Bunlar içerisine memurlarda girmektedir. Bu nedenle ücretliler üzerindeki sayıları değerlendirirken memurların varlığı unutulmamalıdır.

Sayımlara göre ücretlilerin faal nüfus içindeki toplamı 2.875.031 dir. Bu genel toplamın %20 si kadardır.

Okuma yazma bilmeyenler:	% 20,5
Bilipte bir okulu bitiremeyenler	%14,7
İlk okul mezunları	% 44,3
Ortaokul mezunları da	% 6,6
Lise mezunları	%3,6

Yukardaki sayılar incelendiği zaman emekçi sınıfların öğrenim durumları ile eğitim haklarından ne ölçüde yararlandıklarını anlamak kolaylaşır. Nevar ki, küçük burjuvaziye göre daha yeterli gibi görünen bu % oranlarını ilk okuldan liseye kadar öğrenim görmüş bulunan memur kitlesinin yüksekliğini keza işyerlerinde bürolarda çalışan kimselerde ücretli sayıldıklarını hesaba katarsak emekçi sınıfların eğitim hakkından en az yararlanan sınıflar olduğu gerçeği meydana çıkar. Nitekim madenî eşya sanayi, kauçuk sanayi, inşaat sanayi, gıda sanayiinde çalışan işçilerin öğrenim durumları yukardaki yargımızın gerçeğe uyduğunu göstermektedir.

Ele aldığımız göstergeler sağlam kabul edilmese bile egemen sınıflar ile emekçi ve üretici sınıflar arasındaki eğitim hakkının nasıl dağıldığına ve gerçekleştiğine ait bir yargıya varmamızı önleyen ters bir neden de yoktur.

Gerçekten pratik hayatta da ekonomik güce sahip olan egemen sınıfların öğrenim görmemiş ya da okuma yazma bilmeyenlerin sayıları çok azdır. Bunlar arasında yüksek öğrenim görmüş olanları bir hayli yüksektir.

Şimdi sınıflar arasındaki bu eşitsizliğin bir nedeni olması lâzım gelir. Anayasamızın 12. maddesi hiçbir sınıfa hiçbir zümreye ve aileye imtiyaz tanınmaz, demektedir. Yürürlükten kaldırılmış olan eski Anayasamız ile birinci ve ikinci meşrutiyet Anayasalarında da sınıfların imtiyazlı olacaklarına ait başka bir deyimle bazı sınıflara imtiyaz tanınacağına ait hükümler yoktur. Öyleyse Anayasaların ve kanunların yüz yıla yakın uygulanması sonucunda eğitim hakkının neden böyle imtiyazlı olarak dağıldığını açıklamak gerekir.

Kanunlar hangi şartlar altında yürürlüğe konursa konsunlar daima onları uygulayan ve uygulanması için direktif veren sınıfların yararlarını korurlar. Eğer böyle olmasaydı en azından yarım yüzyıla yakın zaman içinde Cumhuriyet döneminde hiç olmazsa eğitim hakkının kanunlara uygun olarak gerçekleştirilmesi gerekmez miydi?

Kanunların yapılması ve uygulanması bütün tarih boyunca iktidarda bulunan sosyal sınıfların çıkarları içinde bir yön tutmuştur. Emekçi sınıfların ve bürokratların çıkarlarını da korur gibi görünen yasalar aslında egemen sınıfların haklarını korumak için bu durumda görünmektedirler. Örneğin, Emekçilere ücret verilmesi emekçinin yarından aç kalmadan egemen sınıfa hizmet etmesi amacını sağlamak içindir. Başka bir deyimle kovan içindeki bal dolu petekleri çıkarıp bir tanesini arılara bırakan arıcı burada arıları düşündüğü için kovanda bal bırakmamaktadır. Arıcının amacı, gelecek yılda arıların bal vermesini sağlamak olduğundan kış günleri arıların ölmeyip önümüzdeki yıla da bal dolu petek hazırlamalarını sağlamaktadır. İşte egemen sınıflarda, ezilen sınıflara bazı haklar vermişlerse, bunlar ya kendi çıkarlarını sürdürebilmek için olmuş ya da ezilen sınıfların üzerindeki baskıları ile meydana gelmiştir.

Egemen sınıflar üretici halkın ve emekçi sınıfların eğitim görmelerini genel olarak istemezler ama onları üretim düzeninin koşulları çalıştırdığı insanları eğitme ve öğretmeye de zorlar. Örneğin: Makina kendisinden daha çok ürün alınabilmesi için işçinin temel ve teknik bilgisinin gerek olduğu gerçeğini kapitalisti zorlamıştır. Böyle bir zorlama olmadan egemen sınıfların emekçi ve üretici halkı eğitmiyeceğinin en güzel örneklerinden birisini de 1940 yılında kurulan köy enstitüleri hareketi verir. Köy enstitüleri ile orta ve küçük köylünün, yarıcının, ortakçının, ırgatın, marabanın kız ve erkek çocuklarına orta öğrenim derecesinde öğrenim sağlıyor ve keaz bu çocukları ve gençleri yaratıcı ve üretici olarak yetiştiriyordu Ama bir süre sonra egemen sınıflar bu işin farkına vararak okulların kapılarını fiili olarak yukardaki kimselere kapattılar. Eğer, 2. dünya savaşının yarattığı koşullar olmasaydı, egemen sınıflar daha işin başından itibaren köy enstitüleri hareketine izin bile vermiyeceklerdi.

Sonuç olarak görülüyor ki, yasalar ne derse desin eğer bu yasaların yapıcıları ve uygulayıcıları egemen sınıflar iseler ve gene üretim araçlarının dağıtılmasında bir sosyal adalet yoksa, ne ulusal gelirin paylaşılmasında ne de yasaların verdiği insan ve vatandaş haklarının gerçekleşmesinde bir eşitlik görülemiyeceğini yıllarca süren egemen sınıfın uygulamaları göstermektedir. Bu sınıflar demokratik yoldan iktidardan uzaklaşmadıkça, emekçi sınıflar için insan gibi yaşama özlemi bir rüyadan başka bir özlem olamaz.

GAMAK DİRENİYOR

Birinci bölgeye bağlı Gamak Elektrik motorları Fabrikasında çalışan 600 işçi işyerinde kendilerine yapılan haksızlıklara karşılık birtakım isteklerde bulunmuşlardır.

İşçilerin istekleri şunlardır:

— 1 Temmuz 1969 tarihinden itibaren uygulanması gereken asgari ücretler halâ ödenmemiştir. Bunun kısa bir zamanda tatbik olunması.

— İşçilere verilen yemeğin, insan şerefine yaraşır bir şekilde olması,

— Tuvalet ve lâvaboların çoğaltılıp düzeltilmesi.

— Yıkanma yerlerinde devamlı sıcak su bulunması.

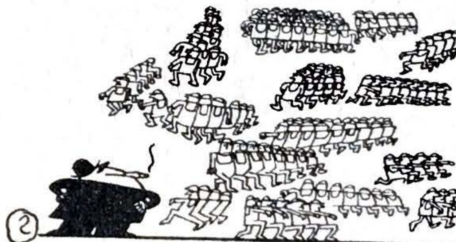
— Zorla fazla mesai yaptırılmaması.

İstekler sendikamızca işverene ikaz edilmiş ve bu sorunların kısa zamanda uygulanılmasını istemiştir.

İZMİT ÇELİK HALAT

İzmit Köseköy'de sendikamızın üyesi olan 185 çelik halat fabrikası işçisi, baştemsilcinin işveren tarafından işten çıkarılmasını protesto amaciyle iştulumları sırtlarında olduğu halde oturma grevine girişmişler, işbaşı yapmamışlardır. İşçiler direnişlerinde haklı oldukları ve baş temsilci arkadaşları işe alınıncaya kadar direnmeye kararlı olduklarını söylemişlerdir.

Eğe Sanayide işinden atılan Maden - İş temsilcisi Hüsnü Demirel ve ailesi

ARÇELİK İŞÇİLERİ MADEN — İŞ SENDİKASIYLA TOPLANTI YAPTI

Türkiye Maden - İş sendikasının, Arçelik A.Ş. de, Teşkilâtlanmasını yapan 40 kişilik ekip, teşkilatlânmanın bitmek üzere olması dolayısiyle, şimdiden sonra yapılacak işleri plânlamak ve görev taksimi yapmak için, 9.11.1969 Pazar günü, saat: 14.00 de Pendik'de toplandı.

Toplantıda söz alan konuşmacılar, özelikle faaliyetlerin, şimdiden sonra Toplu Sözleşme müzakereleri sırasında takip edilecek konular üzerine teksif edilmesini belirtip, görüşlerini özet olarak, şu maddelerle açıkladılar :

1 - Arçelik işçilerinin, sarı sendikalar tuzağına düşmesi artık mümkün olmayacaktır.

2 - İşyerindeki sendika seçme mücadelesi sona ermiş ve işçiden yana olmayan diğer sendikalar sabun köpüğü gibi erimiştir.

3 - Yeni Toplu Sözleşme döneminde, istenecek hakların, plânlı bir şekilde ve bilimsel metodlarla tesbit edilerek müzakere masasına hazırlıklı oturmak gerekmektedir.

4 - Yeni sözleşme dönemine kadar işyerindeki problemleri tesbit etmek üzere işçi arkadaşlardan müteşekkil bir ekip kurulması lüzumludur.

5 - Daha evvel fiat artışlarını inceleyen bir ekibin raporuna göre son 1956 - 1969 yılları arasında fiatlar %514 nisbetinde artmış bulunmaktadır. Bu hususunda müzakerelerde gözönünde bulundurulması gerekmektedir.

Toplantının sonunda ekip, 2000 kişinin sarı sendikaların zulmünden kurtulması yolunda ve haklarının temin edilmesi için birlik ve tesanüt içinde mücadelelerini sonuna kadar devam ettireceklerine and içmişlerdir.

Daha sonra 23 Kasım Pazar günü Arçelik işçileriyle bir toplantı düzenlenmiştir. Tekrarlanan bu toplantıda Remzi Aslan, İlyas Kâbil, Ahmet Kırnak, ve üye işçiler konuşma yapmışlar ve Devrim İçin Hareket Tiyatrosunun oyunundan sonra DİSK Genel sekreteri Kemal Sülker sendikacılık konusunda bir konferans vermiştir.

Arçelikte çalışan bir işçi arkadaş yazıyor

Sevgili mesai arkadaşlarım sizlerle karşılıklı görüşmeyi çok isterdim amma şu andaki zaman ve zemin müsait olmadığı için buradan seslenmeyi daha uygun buldum.

Arkadaşlar bende sizler gibi Arçelik camiasına bağlanmış evimin nafakasını buradan temin etmeye çalışan bir işçiyim. Maalesef senelerimi verdiğim bu camia bana hakkımı vermediği gibi sizlerede vermedi. Acaba bugüne kadar verilmeyen haklarımız bundan sonra verilecek mi? Müsaade ederseniz bunun cevabını ben vereyim. Ve sizlerde bana yardımcı olun isterseniz bu mevzu ile alakalı bir organizasyon bürosu kuralım. Bize haklarımızı verecek amirlerimizin iş değerlemesini beraber yapalım.

1 No.lu iş değerlendirmemiz :
Vazifesi: Arçelik A. Ş. murahhas azalığı.

Senelerce baba dedik ümitlerimizi ona bağladık. Bizlere verilmiş sözü vardı. Ev sahibi olacaktık. Araba sahibi olacaktık. Onun sayesinde yaşantımız değişecekti. Neticeyi biliyorsunuz kendi evini yaptı. Arabasını aldı, bizlerede yapacağını yaptı. Ve aramızdan ayrıldığı sıralarda ben şahsen güle güle demiyeceğim.

2 No.lu iş değerlendirmemiz :
Vazifesi Arçelik A.Ş. Umum Müdürü.

İsmini duyup yüzünü görmediğimiz şahıs. Bizlerin varlığından habersiz, tanımak zahmetine katlanmıya da niyeti yok. Belki aramıza girerse borçlu çıkarım diyemi korkuyor. Bizleri tanısa herhalde böyle düşünmezdi. Çünkü biz hakkımızdan fazlasını istemeyiz, her şeyimiz meydanda. Misalmi, yaptığımız iş belli, aldığımız belli. sorarım size acaba yaptığı iş belli mi? Aldığı belli mi? maalesef her ikisi de kapalı. Hâla neden korkarlar.

3. No.lu iş değerlendirmemiz:
Vazifesi: Arçelik Um. Md. Mv. (İdari)

Bizlerden herkesin kaçtığı bir devirde ileri sürülmek istenen bir fedai. Belki bilerek, belki de bilmeyerek aramıza girmiyor. Zaten girmesinede imkân yok. Etrafını bir sürü dalkavuk sarmış arabasının kapısını dahi açmağa fırsat vermiyorlar. Utanmasalar bürosuna kadar kucaklarında götürecekler. Ancak kurtulabildiği zamanlarda bahçedeki fidanlara yetiyor. Hak vermemek elde değil bahçenin havası temiz aramıza girsinde havasızlıktan ölsün mü?

4. No.lu iş değerlendirmemiz :
Vazifesi: Arçelik İmalât Md. ve İmalat Md. Mv.

Arkadaşlar dikkat ederseniz ikisini ayırmağa imkân yok. Nedenini söyliyeyim. Bizler günde istenen 500 - 600 buzdolabını yaparken başımızda bulunması lâzım gelen bu şahıslar bizi ve işi düşündükleri dahi yok. Herhalde haklarını alamayınca dışarda müteahhitliğe başladılar. Birgün işlerinin başında biri diğer gün biri bulunuyor. Eğer sizlerle meşgul olmazlarsa kusura bakmayın.

5 No.lu iş değerlendirmemiz :
Vazifesi: Personel Müdürü.

Diğerlerinden kademesi düşük olduğundan ufak tefek hatalarını hoş görmemiz lâzım. Çünkü işi o nisbette ağır. İsterseniz sayayım. a) Personel müdür vazifesi. b) Organizasyondaki vazifesi. c) Amirlere karşı dosya memurluğu vazifesi.

Arkadaşlar şimdi bana herhalde hak verdiniz, bu kadar ağır yük çekilmez. Ne yapsın ekmek davası Allah kolaylık versin deyip yaptığı işlere geçelim. Fabrikaya her zaman kaliteli eleman seçer. (iş kaliteli ise yüzde yüz beğenmez). Eğer beğenmezse parantez içindeki durumda varitse o zaman ipras'tan bir arkadaş veya sülâleden birini seçer. Fabrikaya bu sayede kıymetli bir eleman kazandırır. Bu kadar yorgunluktan sonra işi yine bitmez esas iş şimdi başlamıştır. Böyle kıymetli bir elemanı kaçırmamak için yükseltmek lâzım. Hemen organizasyona koşar lüzumlu işlemleri tamamlar ve raporunu verir fabrika kazançlı.

Biraz insaflı olalım beyler bu kadar işten sonra her halde sizin kıdeminizle uğraşılmaz.

Arkadaşlarım şimdi haklarımızı verecek amirler bizleri ne kadar düşündüklerini önünüze serdim. Hiç bir tesir altında kalmadan liyakatlarını verebilirsiniz.

Arkadaşlar durumumuz bu. Unutmuşlar bizi. Birleşmezsek yine ezerler, satın almak isterler. Artık satılık mal olmaktan kurtulmanın zamanı çoktan geldi. Bizim gibi diğer firmalardaki satılan arkadaşlarımız mücadeleye başladılar. Misal işte; Türk Demir Döküm, İşte Hisar Çelik Döküm. Kimler satmış. Kimler kurtarmaya çalışıyor dikkat edelim. Ve ona göre kararımızı verelim. Çünkü son pişmanlık fayda vermez.

Arkadaşlar bilmem sizlere birşeyler verebildimmi? verebildimse ne mutlu bana der yazıma burada son verirken hepinizi hürmetle selâmlarım.

Arçelikte çalışan bir arkadaşınız

HİSAR DİRENMESİ BAŞARIYLA BİTTİ.

Bir süre önce, Türkiye Maden - İş sendikası teşkilâtlanma dairesi uzmanlarının, işyerini sarı sendikalardan kurtarmak için giriştikleri mücadele, Hisar Çelik Döküm fabrikasında zaferle neticelenmiştir.

İşçilerin Metal - İş sendikasından topluca istifa edip, kendi sendikaları Maden - İş'e geçmelerine karşılık işveren, Baştemsilcimiz Hamit Çam'ın işine son vermiştir.

Bunun üzerine işten atılan kardeşlerinin tekrar işe alınması için işçiler, 20.11.1969 tarihinde fabrikayı işgal ettiler.

İşgal 24.11.1969 tarihinde işçilerin isteklerinin kabulü ile sona ermiştir. İşten atılan baştemsilci Hamit Çam tekrar işe alınacak. İşgalde geçen 4 günün yövmiyeleri verilecek ve bu arada adli bir kovuşturma yapılmıyacaktır.

EFEM ALÜMİNYUM SANAYİİ İŞÇİLERİ KONUŞUYOR.

..........tarihinden bu yana iş yerinde çalışmaktayız. Fabrikaya ilk girişimizde asgari ücret diye birşey bahis konusu olmadığından 40 ar 50 şer lira haftalıkla işe başladık. Bu ücretle her birimiz 3'er ay çalıştık. Sonra biraz eskidikçe haftalıklarımız 60'ar 70'er lira oldu. Bu ilk giriş ücretli iş yerine bir işçi arkadaşımıza değil, iş yerine çalışmak için giren her bir işçi arkadaşımıza uygulanıyordu.

Biz bu ücretlere de razı olduk ama tek bu ücret olsaydı derdimiz. Bir işçi arkadaşımız hastalandı ben ölüyorum bana vizite kâğıdı verin de hastaneye gideyim deyince iş yeri cumartesi günleri çalışmadığı için o güne kadar bekletiliyordu. Evli işçi arkadaşlarımıza ne çocuk parası ne de doğumlar da ücretliyi bırak ücretsiz dahi izin verilmiyordu. Anayasanın işçiye hak olarak tanıdığı ne yemek veya parası ne iş elbisesi ne işverenin işçiye karşı güven teminatı ve bunlardan başka hiç bir hakka sahip olamadığımız gibi biz bu haklarımızı istediğimiz zaman çalışırsan bu, çalışmazsan çek git deniyordu.

Nihayet bakla boğazımıza geldi ve bu baklayı boğazımızdan çıkarmazsak boğulacaktık. Arkadaşlarla bir birlik olup sendikalaşmayı düşündük ve Türkiye Maden - İş sendikasını bizi bu haksızlıklardan koruyacak rehber seçtik. Bunu duyan işveren ve vekili ne olacak koministstsiniz. Gittiniz kominist sendikasına üye oldunuz diye bizlere haykırdı.

Saygı değer işçi arkadaşlar şimdi sizlere sesleniyoruz. Bir insan hakkını ararsa koministmi olur. Koministlik eğer o melul işveren ve patronların tarif ettiği gibiyse koministin ve kominisliğin asıl yaradıcıları kendileridir. Yine size soruyorum? Bir işçinin ailesi, kızkardeşi veya annesi namusuyla yaşamaktadır. Onların ki gibi gece kulüplerinde viski içip sabahlara kadar yabancı erkeklerin kolları arasında yaşamıyor. İşte kominislik budur. Bir işçi hakkını isterse koministmi olur. Sizlere soruyorum? Senelerden beri patronun işyerine hizmet eden bir işçiyi işlerine gelmedikleri zaman beş kuruşsuz tazminat hakkı vermeden sen çık git derlerse bu durumu.

Şimdi gelelim bizim işyerine; Bizim Maden - İş sendikasına kayıt olduğumuzu duyan işveren, baştemsilci arkadaşımızı işten çıkarmaya kalkıştı. Fakat biz bu olayı şartel indirip çalışmamakla tehdit ettik. Bu durum iki gün sürdü. Polis getirip bizi tehdit etmeye kalkıştı. Biz ise bütün güçlükleri yenip muvaffakiyeti aradık. Maden - İş sendikası görevli arkadaşların da yardımıyla yaptığımız işi başardık ve temsilci arkadaşımızı tekrar işe aldırdık. İşveren yinede boş durmadı bundan sonra. Metal - İş diye bir sarı sendikayı işyerine sokduysa da bir başarı elde edemedi. Başka hiçbir iş kalmadığını anlayan işveren çalışma müdürlüğüne birçok dalavereler uydurup Maden - İş'e yetkinin geç verilmesi çabasına düştü. Fakat bizim bu dalaverelere boğazımız tok olduğundan başladığımız işi kazanacağımızı hemde azimliyiz.

Maden - İş sendikası bütün üyelerine genel başkandan en az yetkiye sahip mürettabatına candan şükran ve teşekkür etmeyi borç biliriz.

Köylüler toprak işgal ediyor

Bu topraklar bizimdir„

Kurtuluş savaşımızın son bulmasından düşmanın yurdumuzdan kovulmasından bu yana bütün Anadolu'da bir toprak kavgası sürüp gider. Bu kavganın bir yanında çoğu zaman büyük toprak sahibi ağalar olur.

Ağa yanına hükümetin jandarmasını alır. Köylünün arasından üç beş kuruş verilerek kandırılmış zavallıları alır. Ağzı laf yapan egemenden yana, paralıdan yana avukatları alır. Daha daha bir de tapu memuruna rüşvet yedirir. Bunların karşısında ellerinde dirgen, yaba ve çapayla köylüler dururlar. Çalıştıkları topraktan hak isteyen alınları terli, elleri nasırlı ve yüzleri kararlıdır köylülerin.

Bir hak alma kavgası başlar. Ağalar kavgayı üzerinde çalışılan topraklardan alıp, hükümet kapısına, mahkemeye getirirler. Köylüler bilmezler şehirde dolaşmayı. Her daim gidip - gelip mahkeme karşısına çıkmayı beceremezler. Şehir yerinde oturan paradan, egemenden yana olan ağanın avukatları hiç durmadan toprağın ağanın olduğuna dair bilgiler, belgeler, yalancı şahitler bulurlar. Çok iyi bildikleri usullerle mahkeme önünde altederler. Köylüler bu durum karşısında yalansız dolansız bir yola başvururlar. Yıllardır sürüp etkileri ağanın çalışmadan el koymak istediği toprakları yine sürerler. Eğer bunun adı İŞGAL etmek ise İŞGAL EDERLER. Hemde topraklarını geri alırken eskisinin kirasını ağadan almadan, sormadan yaparlar bu işi.

Geçen hafta içerisinde Silivri'nin Değirmen köyünde olan böyle bir İŞGAL olayı gazetelerin birinci sayfalarında kocaman yazılar ve resimlerle yer aldı. Olay şöyle olmuştu.: Değirmen köylülerin hemen hepsi esasta kendilerinin olan Eseceli çiftliğinin 5 bin dönümlük kısmını İŞGAL edip, sürmeğe başladılar. Bunun karşısında ağanın adamları karşılarına dikilince onları kovup kaçırdılar. Ardından elli jandarmasıyla karşılarına dikilen binbaşıyı da dinlediler. Bunun üzerine telgraflar, telgrafları kovaladı. Makamdan makama haber uçuruldu. Ve 65. tümen bütün askerleriyle getirilip köylülerin karşısına dikildi. Şimdi köylüler bir yanda ellerinde dirgenleri, yabaları, çapalarıyla yüzlerinde kararlılıkla dururlar. Askerler bir yanda ellerinde tabancalar, tüfekler, makinalılarla kararsızlık içerisinde köylülerin karşısında bekleşir. Köylüler bir yanda, askerler bir yanda bekleşirler.

Tohum ekmek için koşuyorlar

Türk Philips Toplu Sözleşmesi imzalandı

Altıncı Bölgeden

Bölgemize bağlı 500 kişinin çalıştığı Türk Philips San. A. Ş. işyeri ile Sendikamız arasında toplu sözleşme görüşmeleri bir hayli uzun sürmüş anlaşma olmadığından grev kararı alınmış idi. Bundan sonra taraflar toplanarak itilaflı olan maddeleri görüşmüş olup mutabakata varılarak toplu sözleşme iş yerinde imzalanmıştır. Daha evvel işyerinde grev kararı ilânıda kaldırılmıştır. Sendikamız üyelerine yapılan toplu sözleşmeyle sağlanan haklar aşağıda sırasıyla gösterilmiştir.

B — Asgari ücret :

1. yıl: F/1 2.80, F/2 3.20 F/3 3.60, F/4 4.60, F/5 5.20, F/6 6.00, F/7 6.85, F/8 7.75

2. Yıl: 3.00, 3.40, 3.80, 4.80, 5.40, 6.20, 7.05, 7.95.

C — Terfi ve zamlar :

Her yıl üyeye işe giriş tarihinden itibaren zammı verilir. ve sözleşmenin yürürlük tarihinden itibaren kıdem zammı saatte brüt olarak (I. II. III.) gruptaki üyeler için 10 krş. (IV V. VI. VII.) ve VIII. gruptaki üyeler için 15 krş. kıdem zammı verilecektir.

D — Ancak kıdem zammının tatbik edilecek olduğu kıdem zamları F.1 için 8, F.2, F.3, F.4, F.5, F.6, F.7, F.8 için 12 yıldır.

1 — Ücret zamları :

1. yıl zamları 1.5.1969 tarihinden işyerinde çalışan üyelerin saat ücretlerine aşağıda gösterilen şekilde zam uygulanır.

F.1 40, F.2 50, F.3, F.4, F.5, F.6, F.7 60, F.8 70 krş.

2. yıl :

Birinci yıldaki miktarların aynı

2 - İkramiyeler (her iki yıl)

a) Kıdemi 3 aydan 6 aya kadar olanlara 180 saatlik ücretleri tutarında

b) Kıdemi 6 aydan bir yıla kadar olanlara 270 saatlik

c) Kıdemi 1 yıldan fazla olanlara 360 saatlik ücret tutarında ikramiye verilecektir.

3 — Gece zammı :

Gece vardiyasında çalışanların ücretlerinin saatte 30 krş zamlı ödenecektir.

4 — Yıllık ücretli izin tatil yardımı 250 lira ödenecek

5 — Dini bayram arifelerinde öğleden sonra yakın gün ücretli izin yapılacaktır.

6 — İşyeri doktorunca verilen istirahat süresi ücretinin işveren tarafından ödenecektir.

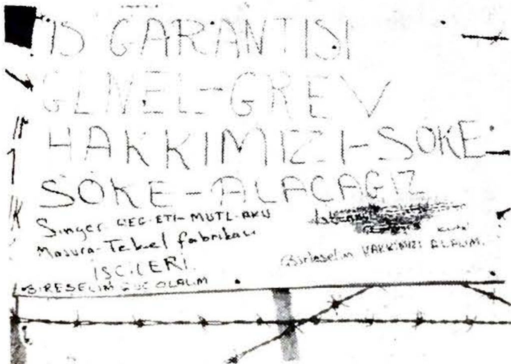
7 — Prim :

Sendika üyelerine ayda 2 yevmiye tutarında devamlılık primi ödenir.

8 — Sosyal yardımlar :

Çocuk zammı üyenin her çocuğu için ayda 10 TL. çocuk yardımı yapılır. Ayrıca Evlenmede 500 TL. üyenin eşinin doğumu halinde 500 TL. yardım yapılır. Diğer taraftan bunların haricinde toplu sözleşmeyle üyelerimize bir çok haklar sağlanmıştır.

İşyeri ile sendikamız arasında yapılan toplu sözleşme her iki taraf için hayırlı ve uğurlu olsun.

Eğe Sanayi işçilerini Maden-İş üyesi olan öbür fabrikaların işçileride desteklediler.

Bahariye sıcak çekme işçileri ile bir toplantı yapıldı

Silâhtarağada kurulu Bahariye de sıcak çekme fabrikasının 250 işçisiyle bir toplantı yapıldı.

Toplantıya 200 kişi katılmıştır. Yapılan toplantıya VI. Bölge Temsilcisi Hüseyin Ekinci ve Organizatör Mustafa Demirci iştirak etmiştir.

Bu toplantıda daha ziyade üyelerimize söz verilmiş kendileri işyerindeki şikâyetlerini dile getirmişlerdir. Ayrıca işyerinde Çelik - İş sendikasının yapmış olduğu 3 senelik toplu sözleşmesinden çok şikâyetçi olduklarını da ileri sürmüşlerdir. Yapılan toplantıda işyeri baş temsilcimiz Rıza Altınbaş söz alarak 3 sene evvel Çelik-İş sendikasının yapmış olduğu sözleşmenin işsizler tarafından nefretle karşılandığını söyleyerek bu sene yapılacak toplu sözleşmenin Maden - İş sendikası tarafından en iyi şekilde yapılabilmesi için üyelerimizin tümü Maden - İş sendikasının etrafında toplanmaları gerekir. Diyerek sözlerine son vermiştir. Bundan sonra bölge temsilcisi Hüseyin Ekinci ve Organizatör Mustafa Demirci konuşarak 31.12 1969 da bitecek Çelik - İş sendikasının yapmış olduğu toplu sözleşmenin bu tarihten sonra mutlaka maden iş sendikası yapacağını bütün üyelerimize söyleyerek toplu sözleşme hazırlıklarının sendikamız tarafından başlamış olup sözlerinde sözleşmeyle ilgili hazırlıyacağımız tekliflerı bir araya getirip müzakerelere girilmiş olacaktır, sözleri ile bütün üyeler tarafından büyük bir memnuniyet göstermişlerdir. Daha sonra işçilere gösterilen Devrim için Hareket Tiyatrosuna bütün üyeler çok memnun kalmışlardır. Bu işyeri ile ikinci toplantımızı ilerki tarihte tekrarlıyacağımızı şimdiden üyelerimize bildirmiş olalım. Bu ikinci toplantıda sözleşme dairesinin hazırlamış olduğu anket fişleri dağıtılacak ayrıca üyelerimizin teklifleri sorulacak onlardan gelen teklifler bu toplantıda alınmış olacaktır. Üye kardeşlerimize iş yerindeki birlik ve beraberlik içinde olmalarını bilhassa temenni ederiz.

Ereğlide çevrilen dolaplar

Ereğli grevini uygulayan Metal - İş sendikasının her hareketine, her sözüne kuşkuyla bakmak gereklidir. Bu sendika bu grevi neden uygulamıştır. Çıkarları nedir? Grevin sonunda ne elde edilmiştir?.

Ereğlide üretilen çeliğin baş alıcısı Vehbi Koç'un fabrikalarıdır. Ayrıca Vehbi Koç fiat marka arabaların yapılması için gerekli çeliği Ereğli'den almak istemektedir. Başka patronlarda kalite meselesinden ötürü Ereğliden çelik almaya yanaşmamaktadırlar. Araya pahalılık konusu girmektedir. Öte yandan çelik ithali kısmen yasaktır. Ereğli fabrikası çalıştığı sürece ithal yasağı da devam edecektir. Ereğlide grevin olması üretimin durması ithali belki serbest kılacaktır. Böylece patronların isteği gerçekleşecektir. İthal yoluyla vurgunlar yapılırken ereğli işçilerinin hareketi de kamu oyunda küçük düşürülecektir. Metal - İş'in grev eylemi patronların çıkarına gelmektedir. Öte yandan ithal yapamıyan Ereğli fabrikasıyla ilişkisi olan Anadolu patronlarıyla, yüzde otuzüç hissesi olan KOPPERS şirketi grevin olmasını istemez. Yağmanın ithalât ve ihracatçılar tarafından yapılmasını önlemek için Koppers ve Anadolu patronları ağırlıklarını koyarlar. Anadolu patronlarının adamı Mehmet Turgut grevi durdurur. İşçilerin ağırlığıyla yeniden başlar. Ve işçilere üç beş kuruş dağıtılmasıyla grev son bulur.

İşçiler aldatılmışlardır. Bu gene de işçilerin kendi yapıları içinde ilerici bir harekettir. Ama sonuç yoktur. Çünkü bağlı oldukları sendika patronlardan yanadır. İşçilerin hareketleri ancak sağlam örgütlerle yerini bulur.

KISA SENDİKA HABERLERİ

SENDİKAMIZ EĞİTİM KONUŞMALARI BAŞLADI

Sendikamız dördüncü bölge temsilciliğinde «Anayasa da işçi hakları» konusunda Bülent Tanör bir konuşma yapmış, ayrıca birinci bölge temsilciliğinde de AUER fabrikası işçilerine Fethi Naci Millî gelir meselesini anlatmıştır. Bu konuşmalar ve Devrim için Hareket Tiyatrosu gösterileri bundan sonra da devam edecektir.

Konuşma konularının bazıları şunlardır :

1 — Sendikacılık nedir? Türkiye ve Dünyada sendikacılık hareketleri.

2 — Anayasada işçi hakları.

3 — Toplu Pazarlık düzeni nedir? Maden - İş'in toplu pazarlıktaki temel hedefleri.

4 — Ücret nedir?

5 — Anayasa açısından, Sosyal güvenlik.

6 — İş Kanunu ve Sosyal Sigortalar Kanunu.

7 — Millî gelir dağılımı.

Eğe Sanayi işçileri birleşerek mücadele etmenin örneğini verdiler.

İZSAL İŞÇİLERİ MADEN - İŞ'e GEÇTİLER

İZSAL, İzzet Baysal işyerinde çalışan 680 işçi kardeşimiz 1. Bölge temsilciliği kanalıyla yapılan teşkilatlanma sonucu, Türkiye Maden - İş sendikasına geçmişlerdir.

12 senedir sendika yüzü gösterilmemiş işçiler 1 Kasım 1969 günü Gül Düğün Salonunda kendileri için düzenlenen toplantıda konuşmalar, dilek ve isteklerde bulunmuştur.

Son olarak I. Bölge temsilcimiz Ergun Erdem, devrimci sendikaların özelliği ve Türkiye Maden - İş sendikasının faaliyet alanını anlatmış, ardından Devrim için Hareket Tiyatrosu işçilere kendi davaları ile ilgili gösterilerde bulunmuştur.

AUER TOPLANTISI

Sendikamız üyesi olan AUER işçileriyle Gül Düğün salonunda bir toplantı yapılmıştır. Toplantı da birinci bölge temsilcisi Ergun Erdem teşkilatlanma dairesi müdürü Nurettin Çavdargil bulunmuştur. Yazar Fethi Naci Millî Gelir konusuyla ilgili bir konuşma yapmış, ayrıca işçiler çeşitli dertlerini anlatmışlardır. Akşamda bütün işçiler Devrim için Hareket tiyatrosunu seyretmeye gitmişlerdir.

Türk işçi sınıfının ilk grevi

Türkiye'de bilinen ilk grev 1872 yılında Kasımpaşa Tersanesinde çalışan peşpeşe üç ay ücretlerini alamıyan 600 işçinin yaptığı grevdir. İşçiler önce Bahriye Nezaretine, sonra Bab-ı Ali'ye sonra Sadrazam'a ve nihayet padişaha başvurmuşlar. Bütün bunlar boşa çıkınca greve başlamışlardır. Grevin sonunda işçilerin bütün istekleri kabul edilmiştir.

Çizen: Tan Oral

Çimento işçileri, işgal ve boykotçulara çattı

İşgalcilere, eroincilere verilen ceza istendi

İşçinin kendi sınıfına ihaneti

Bir gazetede çıkan yukarıda görülen haber haklarını arayarak ve kendi sınıfının mücadelesini vermek için eylem yapan işçiler hakkında gene işçi olan başkalarının düşüncesini açıklamakta, ve onların bilerek ya da bilmiyerek işçi sınıfına ihanetini göstermektedir. Hangi iş kolunda hangi fabrikada olursa olsun işçiler bir sınıf olduklarını bilmelidirler. Birleşmiş olmalıdırlar. Birbirlerinin hareketlerini desteklemezlerse, sınıflarının mücadelesini veremezler.

genç bir işçi şairi tanıtıyoruz

MADEN - İŞ ÜYESİ
ŞAİR İŞÇİ KARDEŞİMİZ
İSKENDER ÇERKEŞ

DÜŞÜN

Bir memleket düşün! çalışan hakkını alsın
İşçisi köylüsü ezilmesin geleceğe kök salsın
İstikbal korkusu olmayan, ve hiç sömürülmeyen
Bilinsin düşman kim, savaşsın desin nedir bilinmeyen.

Bir memleket düşün! sınıf farkı olmayan
Sebebi nedir deyip lüzumsuz baş yormayan
Geleceği parlak bir millet canlandır gözünde
Rey avcıları acaba durumu denilmesin sözünde

Bir memleket düşün! heryerde okulu olan herkesi okuyan
O ferdi o milleti devleti hiç kimse soymayan,
Bir devletki güçlümü güçlü uygarlığıyle en ileri
Haksızlıklara karşı baş eğmeyen ve korkmayan

Bir memleket düşün! parolası tüm halkı için mutluluk
Ne köyünde ne tarlasında ürününde olmasın yoksulluk
Bir cümbüş essin semalarında dağlarında insanlarında
İmrensin cihan istesin bir kere tenefüsü havasında

Bu düzenin gidişine üzülen
İşçi
İSKENDER ÇERKES

hele bir dertleşelim

yaralı mahmut

Soran var mı?

Bazı arkadaşlar soruyor. Mehmet Bayındır Gaziosmanpaşa'dan mektup yazmış, efendinin kim olduğunu soruyor. İki gözüm kardeşim ortada efendiden bol ne var? Nereye gitsek horlanmıyormuyuz, kime derdimizi açsak kovul muyor muyuz? Neden oluyor bunlar? Efendilerin bolluğundan oluyor. İşte seçimler geldi geçti. Aklı yetmeyen arkadaşlarımız, ahbaplarımız, hısımımız, akrabamız A.P.'yi iktidara oturttular. Yâni kendilerine efendi seçtiler. Bir de kalkmış bana efendi kim diyorsun Memet Bayındır kardeşim.

Bak, omuz verme kulak ver, gözünü dört aç efendileri gör. 24 tane efendi, büyük efendi, baş efendi var. Adlarına kabine diyorlar, hükûmet diyorlar, bakanlar diyorlar. Diyorlar oğlu diyorlar. Onlar senin benim gibi vatandaş değil. Nâmı var onların. Vatandaşın vatandaşı mübarekler. Belki okudunuz isimlerini, resimlerini gazetelerde gördünüz. Hele hakkınızı aramaya kalkın cisimlerini de görürsünüz.

Bu adamların, yâni bakanların (Neye bakıyorlarsa!) başı hepinizin bildiği meşhur Mason, Morrison, Kıratlı muratlı, toparlak suratlı, İsparta esnafından ve Amerikan tarafından Yüksek İnşaat Mühendisi Sayın Bay Süleyman Demirel beydir. Kendisi Başbakandır. Bu bey kendisine yardım edecek, bu arada da memleketi idare edecek olanları bizzat seçti. seçilenlerin içinde neler var neler. «İlhami Ertem Bey Tarım Bakanı olsun» dedi Sülüman efendi, o da oldu. Ama İlhami Ertem bundan önce Millî Eğitim Bakanıydı. Senin nene lâzım yahu. Marifetli bir adammış demekki.

Hayrettin Nakiboğlu Bey daha önce Emniyet Genel Müdürüydü şimdi İmar Bakanı. Helâl olsun. Bir adam hem hafiyelikten, hem de imar işlerinden anlayabilirmiş. Türkiye burası. oluyor böyle şeyler.

Nahit Menteşe bey bir ayrı âlem. Gümrük ve Tekel Bakanıyken, Ulaştırma Bakanı olmuş. Bravo! Ne adamlar varmış bizde be! Bir yanda tütün, alkol, bir yanda tren, vapur.

Prof. Orhan Oğuz bey tamamen bir harika. İktisatçılıktan, Millî Eğitim Bakanlığına helâl Hem iktisattan anla, hem eğitim işlerinden. Çıkmaz böyle bir adam daha.

Yusuf Ziya Önder bey ise mucizeler yaratan bir efendi. Önce bankacı, şimdi Adalet Bakanı. Var mı böyle bir babayiğit tarihte?

Selâhattin Kılıç bey her derde devâ. Daha önce Köy İşleri Bakanıymış, şimdi Sanayi Bakanı olmuş. Ona da helâl olsun. Köyü ihya etti, şimdi de sanayi kuracak memlekette.

Geri kalan efendiler bunlardan daha mı aşağıda? Haşa! Hepsinin başımız üstünde yeri var. Başladılar çalışmaya. Seyredin bakalım gümbürtüyü. Kendisi arap saçına benzeyen bir hükümetin işleri nasıl olacak görürüz. Haydi herkes kendi yapacağı işi aldı diyelim. Bizim kendi sınıfımızın hükümeti olmadıktan sonra neye yarar kabine mabine. İşçi, köylü yani emekçi sınıfının hükümeti iktidara gelinceye kadar bu memlekette hiçbir iş yürümez, sihirbaz olsa bakanlar yine yürümez. Bu kendi sınıfımızın hükümetini kuruyor muyuz? Kısacası kendi kendimizi idare ediyor muyuz! Tamam. Bundan başkasını aklım kesmez.

sendikamızın işyeri gezileri

Sendikamızın teşkilâtlanma programı gereğince bir, iki, üçüncü Bölgeden sonra IV. Bölgeye bağlı işyerlerini ziyaret ve işçilerle tezgâh başında görüşme programı hazırlanmıştır.

12.11.1969 Çarşamba günü Teşkilâtlanma Dairesi Başkanı Hilmi Güner ve Bölge Temsilcisi Mustafa Kaldırım'la Dümek, AEG-ETİ ve Doğu Galveniz Saç Sanayi işyerine gidilerek işçilerle öğle yemeği yenilmiş, dilek ve şikâyetleri tesbit edilmiştir.

13.11.1969 Perşembe günü: Simko, Silvan ve Aksan işyerleri ziyaret edilmiş, Sendika temsilcileri, lokal temsilcileri, ve üyelerle görüşme yapılmıştır.

14.11.1969 Cuma günü Böhler, Ege, Tortaş ve Z. D. K. işyerleri ziyaret edilmiştir.

MUSTAFA İPEKÇİ ÖLDÜ

Singer işçilerinden sendikamız üyesi Mustafa İpekçi geçirdiği kalp krizi sonunda ölmüştür. Ailesine, yakınlarına ve işçi arkadaşlarına başsağlığı dileriz.

MADEN — İŞ

Türkiye Maden, Madeni eşya ve Makina sanayi işçileri sendikası adına,

Sahibi:
Genel Başkan
Kemâl Türkler

Sorumlu Yönetmen:
Kemal Sülker

Bu sayıyı hazırlayan
Ali Özgentürk

Yazışma ve yönetim yeri
Cağaloğlu Nuruosmaniye, Ali Baba Türbe Sok.
No. 18 İSTANBUL
Tel.: 270688 - 275744

Dizgi ve baskı:
TİPO Neş. ve Basımevi
Ankara Cad. No. 60/10
Tel.: 27 81 59 - İST.

işçi arkadaş gazetene şiir ve yazı gönder

Eğe sanayi işçileri haklarını arıyor...

(Baştarafı S. 1'de)
roken koltuğunda siparişlerinle, kimi kazıklayayım diye düşünmekle meşgulsün. Biz işlemezsek demiri iflas edersin. Bütün patronlar iflas eder işçiler işletmezse makinaları, döndürmezse çarkları..

Şartlarımız var işe başlamak için:

ÜÇ ARKADAŞIMIZI İŞE ALACAKSIN

SENDİKA ÖZGÜRLÜĞÜNE EVET DİYECEKSİN

ÜCRETLERE ZAM YAPACAKSIN

SAĞLIK ŞARTLARINI DÜZELTECEKSİN.

Bunları yerine getirirsen, gözümüz gibi sakındığımız makinaları işlemeye başlarız yeniden.»

İşte böyle sürüp gidiyor Ege Sanayi fabrikası işçilerinin direnişi. Patron ipin bir ucundan çekiyor işçiler öbür ucdan. İşçiler kazanacak sonunda ip işçilerde kalacak. Patronlar çaresizleşir işçiler baş kaldırdımı. Çünkü işçiler olmadan hiç bir şey yaratılamaz.

SEN KOLU ÇEVİRMEDEN MAKİNA DÖNERMİ İŞÇİ KARDEŞİM.

Patronlar çok zaman antlaşma yapmaya işçilerin isteklerini kabul etmeye yanaşmaz. Gerekirse zor kullanılar. Çünkü bu ülkenin polisi, jandarması patrondan yanadır.

Kavelde, Demir dökümde, Zonguldakta, Derby'de olduğu gibi işçinin üstüne kurşun sıkarlar. Oysa sıkılan her kurşun biraz daha biler işçileri, biraz daha güçlü kılar ve direnişler, işgaller çoğalır. Kurşunda işlemez artık. Ve giderek fabrikalar gerçek sahibi işçinin olur.

YAŞASIN HAKLARI İÇİN KAVGA EDEN İŞÇİLER...

YAŞASIN İŞÇİ SINIFININ EGEMENLİĞİ İÇİN ÇALIŞANLAR

Elektrometal işçileriyle bir toplantı yapıldı

Silâhtarağada kurulu ve bölgemize bağlı 450 kişinin çalıştığı Elektrometal işçileri ile 9.11.1969 pazar günü Hülya Düğün salonunda saat 9.00 dan 12.30'a kadar süren toplu sözleşme hazırlıklariyle ilgili bir toplantı yapıldı. Bu toplantıya 350 kişiden fazla iştirak olmuştur. Toplantıya sendikamız teşkilâtlanma dairesi Başkanı Şinasi Kaya ve VI. Bölge Temsilcisi Hüseyin Ekinci ve Organizatör Mustafa Demirci katılmıştır.

Bu toplantıya ayrıca rabak bakır fabrikası baş temsilcisi Celâl Alçınkaya, Profilo fabrikası baş temsilcisi Cengiz Erdönmez, T.D.D. fabrikası baş temsilcisi Ali Koçak temsilci Turgut Alağaç ve diğer üyelerimiz katılmışlardır.

Toplantı teşkilatlanma dairesi başkanı sayın Hilmi Güneri başkanlığında yapılmıştır. İlk açış konuşmasının VI. Bölge temsilcisi Hüseyin Ekinci yapmış konuşmasında 31.12.1969 da bitecek olan Çelik İş sendikasının toplu sözleşmesinin bundan sonra sendikamız tarafından yapılacağını söyleyerek üyelerimiizn toplu sözleşmedeki isteklerini bu toplantıda yazılı yahut şifai olarak bildirip bir taslak meydana geleceğini ayrıca bütün üyelere anket fişi dağılacağını bu anket fişlerinin doldurulup sözleşme dairesi bunlar üzerinde çalışmalarını yapacağını ileri sürmüştür. Bundan sonra temsilciler ve üyeler sırasıyla konuşmuşlardır. Konuşmaları daha ziyade işyerindeki Çelik - İş sendikasının 3 sene evvel yapmış olduğu toplu sözleşmenin çok kötü olduğunu söylemişler ayrıca işyerindeki şikâyet ve müracaatlarının en iyi şekilde giderilmesini bundan sonra Maden - İş sendikasının yapacağı toplu sözleşmenin işçiler için en iyi şekilde olmasını talep etmişlerdir. Bundan sonra sendikamız toplu sözleşme dairesi başkanı sayın Şinasi Kaya söz verilmiş yapılacak toplu sözleşmede sendikanın ana prensiplerini izah etmiş ve bütün üyelerimiz bunlara sadık kalarak birlik ve beraberlik içinde olduklarını bizzat söz vermişlerdir. Şinasi beyin konuşmaları sık sık alkışlanarak sözlerini bitirmiştir. Ayrıca bu toplantıya katılan Celal Alçınkaya ve Cengiz Erdönmeze söz verilmiş olup konuşmalarında sendika özgürlüğü ve gerçek bir sendikanın ne demek olduğunu maden, işin işçiden yana ve devrimci bir sendika olduğunu söyleyerek çalışan üye kardeşlerimizin birlik ve beraberlik içerisinde olmalarını konuşmaları ile toplantıda bulunan üyelerimizin konuşmacıları tezahüratla alkışlamışlardır. Bundan sonra bölge temsilcisi ve toplantıyı yöneten Hilmi bey konuşmuş ve toplantı çok iyi bir olgunluk havası içerisinde sona ermiştir. Bundan sonraki yapılacak toplantılar yine aynı birlik ve beraberlik içerisinde geçmesini ister yapılacak yeni toplu sözleşmede şimdiden hayırlı ve uğurlu olmasını temenni ederiz.

Eğe Sanayi işçilerinin direnen kadın işçileri fabrika önünde

Anadoluda her şey ağalar için

MUHLİS KAYA (Uzel fabrikası işçisi

Ağalar devletin mera ve boş arazilerine sahip olmuş fedailerini yanlarından ayırmayan, Anadolunun cahil halkının sırtından geçinmek halkı ezmek kendi boyunduruğu altına almak için şerefsizce insanlık dışı hareketlerden zevk alan kalın enseli büyük göbekli pos, bıyıklı, kabadayılardır. Ahmedin, Mehmedin arazisini elinden ucuz fiatla almak için bütün gayretlerini kötülüklerini kullanırlar. Devletten ve milletten edindiği çiftlikleri köyleri zorla veya elde edilen ürünleri yarıya bölmek üzere halkı kendi emirleri altına alırlar. Ağalara biraz baş kaldırsan adamlarını gönderir gece ırzına tecavüz ettirir yada seni iftira uydurarak devletin asayiş kuvveti olan jandarmaya hırpalattırır. Devletin ormanı onların tapulu bahçesi gibi keser satar kimse hesap sormaz. Fakir yoksul köylü evinin ihtiyacı olan bir ağaç keser bakım memurlarını karşısında görür. Suç acele tarafından mahkemeye intikal eder. Bir zaman mahkemeye gider gelir 20 gün hapislik (100) lira para cezası yer mağdur durumda kalır. Halbuki köyün ağası ağaçların tanesini serbest bir şekilde 25 liradan satar bakım memurları mahkemeler onları asla görmez. Anadolunun cahil halkı mecburen ağalara boyun eğer ihtiyacı olan evin yapımını ağalara devreder. Ağa 10.000 lira kıymet biçer. Bu parayı temin etmek için karısını çocuklarını üç beş dönüm arazisini ağaların adamlarına ağanın himayesi altına bırakır. Bir adet yorgan omuzlar çıkar yola. 4 - 5 yüz lira aylıkla ağaya borç öder ağayı besler. iki veya üç senede onbeş gün karısının çocuklarının yanına dönebilir. Ağa acele tarafından borcunun ödenmesini ister. Gurbete döner fabrikada aldığı dört veya beş yüzliranın içerisinden devlete gelir vergisi öder, sigortaya öder ve birde başında bulunan patronun kurdurmuş olduğu sarı sendikaya da öder. Geriye kalan ücretinide yemek masrafı ev kirası kendi kılık kıyafeti traş parasını çıkar, ağaya gönderir çocuklarına birşey gene kalmaz, haftada bir sinemaya gitmek imkanının olmadığını duyar günlerini üzüntü içerisinde düşünmekle geçirir. Memleketimizde bulunan ağalar, fabrikatörler, pavyonlarda şampanya içerler günlerini zevkle geçirirler.

(Gelecek yazımda seçim zamanlarında ağaların seçimlerde halka yaptığı ve yaptırdığı oyunları ve baskıyı nasıl yürüttüğünü sizlere etraflıca duyuracağım.)

İyi günler sizin olsun sayın emekçi kardeşlerim.